«شرق» از افزایش رشد سالن‌های سینما گزارش می‌دهد

رقابت نابرابر تولید و اکران

بهناز شیربانی: طبیعی است که چرخه تولید آثار سینمایی در نبود سیستم درست اکران، به سرانجام نمی‌رسد. گستره پخش آثار سینمایی و توفیق در جذب مخاطب تا میزان زیادی به وضعیت سینماها و سالن‌های نمایش و پراکندگی آنها بستگی دارد. فرایند گسترش سالن‌سازی در سینمای ایران که با بازسازی سینماهای فرسوده و سالن‌سازی برای شهرهای کم‌برخوردار در دهه ۹۰ آغاز شد، بر میزان مخاطبان، تعداد فیلم‌های اکران‌شده و حتی افزایش سرگروه‌های سینمایی تأثیر چشمگیری داشت؛ به‌طوری‌که بسیاری از سالن‌های فرسوده شهرها تخریب و در عوض مجتمع‌های تجاری با سالن‌های سینمای مجهز جای آنها را گرفت؛ سالن‌هایی که اتفاقا در جذب مخاطب بسیار موفق عمل کرده‌اند. از زمانی که مخاطبان علاقه‌مند به سینما با تأسیس پردیس‌های سینمایی و مجهز تصمیم گرفتند در محیطی مدرن‌تر به تماشای فیلم بنشینند و سالن‌های معروف میدان‌های اصلی شهر که زمانی میزبان علاقه‌مندان جدی سینما بودند، به فراموشی سپرده شدند و توجه جمعیت سینمارو تهران از حوالی میدان انقلاب و ولی‌عصر و سینماهای خاطره‌انگیزش به محلات بالای شهر تهران جلب شد و به‌مرور سینماهای قدیمی و مطرح شهر تهران از سکه افتاد؛ سینماهایی که هرکدام به‌تنهایی نه‌تنها به‌عنوان محیطی فرهنگی بلکه بخشی از هویت این شهر محسوب می‌شوند. این درحالی است که به تعداد سینماهای مدرن کشور روزبه‌روز اضافه می‌شود و طبق گفته محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، قرار است تا پایان دولت سیزدهم ۴۰۰ سالن به ظرفیت سینمای کشور اضافه شود.

تلاش سازمان سینمایی توسعه ضریب نفوذ سینما در مناطق مختلف کشور است

به‌تازگی قادر آشنا، معاون توسعه فناوری و مطالعات سازمان سینمایی، اعلام کرده است که هم‌زمان با ماه ربیع‌الاول، علاوه بر برگزاری رویداد ملی جشن مهر سینمای ایران، چهار پردیس سینمایی با ظرفیت ۱۹ سالن سینما در مناطق مختلف شهر تهران افتتاح خواهد شد.

به گفته او، پردیس «مرداس» با پنج سالن سینما سوم مهر، پردیس «کوثر» با سه سالن سینما ۱۰ مهر، پردیس «رزمال» با هفت سالن سینما ۱۷ مهر و پردیس «زیما مال» با چهار سالن سینما در ۲۴ مهر با حضور مدیران ارشد سینمایی افتتاح و به چرخه سینماهای فعال کشور اضافه خواهند شد. آشنا یکی از اولویت‌های سازمان سینمایی را اجرای طرح‌های زیرساختی در حوزه توسعه سینما در سراسر کشور عنوان کرد و گفت: «همه تلاش سازمان سینمایی توسعه ضریب نفوذ سینما در مناطق مختلف کشور است. نهضت سالن‌سازی سینما از ابتدای روی کار آمدن دولت سیزدهم در بخش‌های مختلف با جدیت پیگیری شده و خوشبختانه نتایج بسیار چشمگیری نیز در زمینه ساخت و بهره‌برداری سالن سینما در دو سال گذشته در پی داشته است». او با اشاره به فعالیت معاونت مطالعات و فناوری سازمان سینمایی اظهار کرد: «در کنار مأموریت‌های مختلف این معاونت ازجمله رویدادهای مهم جشن مهر سینمای ایران، جایزه پژوهش و جشنواره آموزشگاه‌های سینمایی، در حوزه مدیریت امور سینماها و پشتیبانی ساخت‌وساز و مراکز پشتیبانی هم در چارچوب وظایف سازمانی ما تعریف شده است».

آشنا اظهار کرد: «در زمان حاضر، ۳۶۶ سینما و مجموعه سینمایی در کشور فعالیت دارند که در مقایسه با دولت گذشته بیش از ۳۰ درصد رشد داشته است. همچنین ۷۵۰ سالن نمایش در کشور درحال‌حاضر وجود دارد که امید است بتوانیم تا پایان سال ۱۴۰۲ دست‌کم صد سالن دیگر به این تعداد اضافه کنیم».

آسیب‌شناسی دقیقی درباره پراکندگی سالن‌های سینما در نظر گرفته نشده است

سعید خانی، تهیه‌کننده و پخش‌کننده سینما، در گفت‌وگو با «شرق» یکی از نواقص سالن‌سازی در سطح شهرها را آسیب‌شناسی نکردن پراکندگی سالن‌ها می‌داند. «فکر می‌کنم تا حد زیادی به لحاظ جغرافیایی آسیب‌شناسی دقیقی درباره پراکندگی سالن‌های سینما در نظر گرفته نشده است. در شهر تهران سمت غرب از سالن سینما اشباع شده است؛ درحالی‌که شرق تهران چنین ویژگی‌ای ندارد. ساری فقط یک سالن سینما دارد، رشت دو سالن سینما دارد و گاهی در یک شهر کوچک سه سالن سینما می‌بینیم». او ادامه داد: «اساسا بخش سالن‌سازی بیشتر برعهده بخش خصوصی است. میزان کمک دولت در این زمینه نسبت به آن چیزی که هزینه‌های تمام‌شده یک سالن است، کاملا شوخی است. درحال‌حاضر بسیاری از متجمع‌های تجاری شهرها سالن‌های سینمای مجهزی هم دارند. به دلیل اتفاقاتی که در کشور به‌واسطه تحریم رخ داد، بسیاری از برندها از حضور در مجتمع‌های تجاری مدرن انصراف دادند و صاحبان مجتمع‌های تجاری ناگزیر شدند آنجا را نه‌فقط صرفا سالن سینما بلکه به محیط‌های فرهنگی-سرگرمی مثل شهربازی تبدیل کنند؛ چراکه تجربه نشان داده است مجتمع‌های تجاری که سینما دارند، به‌اصطلاح پاخورشان در مقایسه با مجتمع‌هایی که این ویژگی را ندارند، بیشتر است؛ بنابراین عنصر اصلی در راه‌اندازی سالن‌های سینما عمدتا بخش خصوصی است و طبیعتا راه‌انداختن سالن سینما اگر جغرافیای آن بررسی شود، اتفاق خوبی است. درحال‌حاضر در برخی مناطق مثل تهران و برخی شهرستان‌ها همچنان نیاز به سالن‌سازی داریم و این به نظر تضادی با اینکه شرایط تولید هم مناسب نیست، ندارد».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش به چرخه معیوب تولید و اکران فیلم‌های سینمایی اشاره کرد و گفت: «قطعا بخش تولید در سینمای ایران نیاز به آسیب‌شناسی بیشتری دارد. در وهله اول بحث مجوزدادن به فیلم‌های ملودرام اجتماعی مدت‌هاست که به موضوع داغی در سینمای ایران تبدیل شده است. سینمای اجتماعی ما در ضعیف‌ترین حالت ممکن است. در عوض «فسیل» همچنان فروش خوبی دارد و برای سال آینده چند فیلم کمدی خوب درحال آماده‌سازی است؛ ولی طبیعتا صحبت از این است که بالاخره سینما به گونه‌های دیگر هم نیاز دارد. سهولت در دریافت مجوز فیلم‌های ملوردام و میزان ریسک‌پذیری بخش خصوصی دو عاملی است که می‌تواند سینمای اجتماعی را مجدد احیا کند. درحال‌حاضر بخش خصوصی تمایل کمتری برای سرمایه‌گذاری در فیلم‌های اجتماعی دارد. با توجه به اتفاقاتی که در صدور مجوز ساخت فیلم‌های اجتماعی در ماه‌های اخیر شاهد هستیم و از طرفی انتشار نسخه قاچاق برخی فیلم‌ها، ضربه سختی به سینمای ایران وارد شد یا به هر دلیلی در اکران، مردم از برخی فیلم‌های اجتماعی استقبال نکردند. این گونه از فیلم‌سازی در سینمای ایران روزبه‌روز ضعیف‌تر می‌شود. نه لزوما ملوردام - اجتماعی بلکه گونه‌های دیگر مثل کودک یا انیمیشن هم نیاز به توجه بیشتری دارند. سال گذشته دو انیمیشن توانست سینما را نجات بدهد و باید به گونه‌های متنوعی در سینمای ایران فکر کرد».

خانی افزود: «درحال‌حاضر بخش خصوصی به ساخت فیلم‌های کمدی تمایل بیشتری نشان می‌دهد. از طرفی فیلم‌های ایدئولوژیک هم ساخته می‌شود که عمدتا دولت مسئولیت ساخت آنها را می‌پذیرد. دراین‌میان گونه‌های دیگر همچنان مهجور هستند و بخش خصوصی و دولتی هیچ‌کدام ریسک سرمایه‌گذاری در این بخش را نمی‌پذیرند و این نگرانی برای آینده سینمای ایران وجود دارد که فیلم‌های متنوعی نبینیم. درحال‌حاضر عمده تولیدات ما یا فیلم‌های کمدی است یا فیلم‌هایی که دولت روی آنها سرمایه‌گذاری کرده است. تولیدنشدن فیلم‌های اجتماعی قطعا برای سینمای ایران نگران‌کننده است».

تهیه‌کننده فیلم سینمایی «دوزیست» افزود: «به چهار سال اول دوره آقای احمدی‌نژاد رجوع می‌کنم. آن زمان هم امکان دریافت مجوزها ساخت آسان نبود و اکثر فیلم‌سازان ناگزیر شدند فیلم‌های کمدی بسازند. از جایی به بعد دیگر مخاطب بود که دیدن این فیلم‌ها را پس زد و در چهار سال حضور جواد شمقدری در سازمان سینمایی فیلم‌های اجتماعی فروش بهتری داشت. مقصودم این است که اگر سینمای ما برای سال آینده خوراک خوبی تولید نکند، شرایط بدی را تجربه می‌کنیم. در چند ماه گذشته شاهد بودیم که فیلم «ملاقات خصوصی» ۳۵ میلیارد تومان فروش داشت یا فیلم «سه کام حبس» که فیلم تلخی محسوب می‌شود، ۲۰ میلیارد فروخت. طبیعتا فیلم‌های اجتماعی هم مخاطب خاص خودش را دارد. اساسا مخاطب سینما به تنوع فیلم نیاز دارد. ما به‌عنوان تولیدکننده و پخش‌کننده می‌توانیم خوراک را برای مخاطب تأمین کنیم. اگر در همه گونه‌های سینمایی فیلم‌های مناسب تولید کنیم، فقط شاهد فروش کمدی‌ها نخواهیم بود. درنهایت امیدوارم شرایط برای نمایش فیلم‌های خارجی در سینماهای ایران هم فراهم شود. یکی از مشکلات ما این است که فیلم‌های خارجی را به دلایل مختلف نمی‌توانیم اکران کنیم. شاهد هستیم که به دلیل شرایط بد فروش فیلم‌های سینمایی برخی سالن‌داران در بعضی از ماه‌های سال سینما را تعطیل می‌کنند و تصور می‌کنم نمایش فیلم خارجی هم می‌تواند در رونق سینمای ایران مؤثر باشد».

خبر

سومین جلسه شورای سیاست‌گذاری چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران برگزار شد؛

خزاعی: سینمای جوان یکی از دوره‌های موفق خود را طی می‌کند

سومین جلسه شورای سیاست‌گذاری چهلمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران با حضور اعضای این شورا در انجمن سینمای جوانان ایران برگزار شد. در ابتدای این جلسه مهدی آذرپندار دبیر جشنواره گزارشی کامل از فرایندها و اقدامات انجام‌شده درباره جشنواره را به اعضای شورای سیاست‌گذاری ارائه کرد و پس از آن هر یک از اعضا نکات خود را ارائه کردند. در جلسه سوم شورای سیاست‌گذاری تصمیم‌گیری‌هایی درخصوص محل برگزاری جشنواره، زمان‌بندی و رویدادهای پیرامون جشنواره، اقدامات پیشنهادی به مناسبت چهلمین دوره جشنواره و توجه ویژه به عدالت فرهنگی و انتخاب آثار با رویکرد سراسری در کشور به بحث و تبادل نظر گذاشته شد. محمد خزاعی، معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس شورای سیاست‌گذاری جشنواره پس از شنیدن گزارش اقدامات شورای اجرائی جشنواره ضمن اعلام رضایت از روندهای جشنواره گفت: انجمن سینمای جوانان ایران در دو سال گذشته یکی از دوره‌های موفق خود را پشت سر گذاشته و حرکت آن در این دوران پرشتاب شده و این امیدواری ما به این جشنواره را نیز بیشتر کرده است. او افزود: تعامل و بازدیدهای مستمر آذرپندار و معاونین‌شان از دفاتر انجمن سینمای جوانان سراسر کشور و رسیدگی به امور آنها و پیگیری جدی سیاست‌های تولیدی و رشد بسیار خوب کمی و کیفی تولیدات انجمن در کل کشور نوید آینده‌ای درخشان برای سینمای ایران خواهد داشت و من مطمئنم استعدادها و پدیده‌هایی از دل این جریان بیرون خواهد آمد. او با تأکید بر سیاست عدالت فرهنگی در دولت سیزدهم افزود: همان‌طورکه سال گذشته ظرفیتی از میهمانان جشنواره به استادان، مربیان و هنرجویان شهرستانی اختصاص پیدا کرد، امسال نیز باید این مهم اتفاق بیفتد. رئیس سازمان سینمایی با اشاره به جلسه اخیر او با شورای معاونین انجمن سینمای جوانان ایران و بررسی گزارش کامل آن جلسه افزود: انجمن توانسته سیاست‌های عدالت فرهنگی مد نظر دولت جمهوری اسلامی را در دو سال اخیر پیگیری کند و فاصله تهران و شهرستان را در کیفیت و کمیت آموزش سینمایی و همچنین امکان تولید فیلم کوتاه به حداقل برساند و حضور استادان و هنرجویان دفاتر سراسر کشور در جشنواره می‌تواند این موضوع را تقویت کند. رئیس شورای سیاست‌گذاری چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران دراین‌باره افزود: به نظر می‌رسد همین رویکرد توجه به پیش‌کسوتان و راه‌اندازی کانون دانش‌آموختگان که باعث شده ادوار انجمن در شهرستان‌ها بیشتر مورد توجه قرار گیرند، در بزرگداشت‌های جشنواره نیز باید امتداد یابد و توجه به فیلم‌سازان پیش‌کسوت شهرستانی مد نظر قرار گیرد و همچنین اگر قرار است فیلم‌سازی با ابعاد بین‌المللی مورد توجه باشد، به سراغ گزینه‌هایی برویم که عدالت‌خواه بودن و ضداستکباری بودن از ویژگی‌های فیلم‌سازی او بوده باشد.

به سفر فکر کن، به تایلند؛ به جزیره فکر کن، به پوکت!

بر اساس رتبه‌بندی‌های منتشرشده جهان‌گردی توسط آژانس‌های مختلف مسافرتی در سال ۲۰۲۳، تایلند در میان برترین مقاصد گردشگری در سرتاسر جهان قرار دارد. «رزونانس کنسالتنسی» در گزارشی بانکوک را به‌عنوان دومین شهر برتر «آسه‌آن» و سی‌امین شهر برتر جهان ذکر کرده و این درحالی است که در گزارش آژانس معتبر «آگودا» تایلند به‌عنوان دومین مقصد محبوب جهانگردان معرفی شده است. درواقع بر کسی پوشیده نیست که چرا تایلند گزینه منتخب اکثر مسافران است؛ تایلند دارای مناطق چندگانه‌ای است که می‌تواند مقصد مسافرانی با سلایق مختلف باشد و قابلیت‌هایی دارد که این مسافران بتوانند از سفرشان لذت ببرند.

وقتی سخن از دریا و آفتاب و ماسه باشد، پوکت -اقلیمی جزیره‌ای در جنوب تایلند- یکی از نخستین جاهایی است که به ذهن مسافران خطور می‌کند. پوکت بزرگ‌ترین جزیره تایلند است که در کرانه دریای «اندامن» واقع شده. فعالیت‌های هیجان‌انگیز پرشماری را می‌توان در این جزیره یافت. در اوان روزگار تجارت دریایی منطقه‌ای، ساکنان محلی دماغه پوکت را با نام «یونگ سیلون» می‌شناختند، درحالی‌که بومیان منطقه آن را «ثلنگ» می‌نامیدند که درواقع نام شهر اصلی شمال جزیره است. به‌عنوان توقفگاهی بی‌نقص که بازرگانان را در موسم بارندگی سنگین پناه می‌داد، یونگ سیلون پذیرای بازرگانانی از هندوستان، ایران، عربستان، برمه، چین و نیز خود سیام بود. در قرن شانزدهم میلادی، این جزیره مشهورترین اسکله تجارت قلع محسوب می‌شد. در سال ۱۷۸۵ میلادی، شهر ثلنگ توسط قشون نظامی برمه که به منطقه ساحلی یورش آورده بودند، محاصره شد. این «چان» -بیوه فرماندار منطقه- و خواهرش «ماک» بودند که رهبری ساکنان محلی را بر عهده گرفتند و آنان را متحد کردند و با موفقیت علیه مهاجمان جنگیده و آنان را از پوکت بیرون راندند. در نتیجه این اقدامات قهرمانانه دو لقب اشرافی به‌ترتیب به چان و ماک اعطا شد؛ «تائو ثپ کاساتری» و «تائو سری سونثورن». آن دو حتی تا به امروز نیز در میان اهالی پوکت از احترام بسیاری برخوردارند. وقتی شهر آرامش و امنیت خود را بازیافت، توسعه بی‌نظیری را در حوزه استخراج معادن تجربه کرد. بازرگانان و معدن‌یابان چینی بعدها به پوکت مهاجرت کرده و به‌سرعت صاحب ثروتی گزاف شدند. گذشته پربار تاریخی جزیره، پوکت کنونی را با تمامی گروه‌های نژادی، فرهنگی، گوناگونی‌های معماری و غذاهای مرغوبش شکل داده است.

سواحل پوکت هم پرشمارند و هم باشکوه؛ سواحلی مانند «راوای»، «پاتونگ»، «کارون»، «کامالا»، «کاتا یای»، «کاتا نوی» و «می کائو». شیفتگان ساحل می‌توانند هرکدام را که با سلیقه‌شان جور است، انتخاب کنند. اگر به دنبال فعالیت‌های هیجان‌انگیز و سرگرم‌کننده هستند، سواحل کرانه جنوبی که معمولا همیشه پرازدحام هستند، بهشت آنان خواهد بود. اما اگر مشتاق فضایی آرام‌تر باشند، می‌توانند سواحل باطراوت کرانه جنوبی را برگزینند. تمامی سواحل اصلی، مثلا پاتونگ، کارون، کاتا، نی هان و می‌کائو و نی یانگ، از سازه‌ها و تجهیزاتی برای شیرجه، غواصی سطحی، موج‌سواری و قایقرانی برخوردارند. نقل است که چشم‌انداز «لیم فرومپ» جلوه‌گر زیباترین غروب خورشید در کل تایلند است.

درعین‌حال، اگر غرض اصلی از سفر تجدید قوای ذهن و بدن فرد باشد، پوکت دارای خانه‌هایی است با مزایای بیشتر در استراحتگاه «آماثارا ولیژور» که نامش را می‌توان به «نامیرایی» ترجمه کرد. قطعا انتخاب این نام تصادفی نیست؛ چراکه منطقه مذکور به فرد این حس را می‌دهد که جاودانه خواهد زیست. این استراحتگاه فضاهایی خصوصی در اختیار مسافران می‌گذارد که خانه‌هایی است با بخش‌هایی مجزا و برخوردار از امکاناتی مانند استخر خصوصی یا حتی سونای خصوصی. تنها چند قدم آن‌سوتر از اتاق، می‌رسید به ساحل شخصی خودتان و می‌توانید بدون آنکه مجبور باشید با کسی شریک شوید، از نسیم ملایم دریا لذت ببرید. در این استراحتگاه همچنین سرویس‌های فراوانی ازجمله یوگا، برنامه سم‌زدایی، سونا، درمان خستگی، کلینیک خانوادگی و حتی سنجش وزن ارائه می‌شود.

در میان سواحل، پوکت بابت تنوع گسترده خوراک‌های لذیذ و اغواگرش نیز شهرت دارد. پوکت در سال ۲۰۱۲ به خاطر سفره رنگین و غنی غذایی‌اش عنوان «شهر خلاق» و نهایتا عنوان «شهر خلاق اغذیه» را از یونسکو دریافت کرد. در انتخاب این عنوان تأکید شده بود که این شهر به‌طور طبیعی از طریق آمیزش فرهنگ‌های مختلف از گستره پهناور چیدمان و آرایش غذایی برخوردار است که متأثر است از فرهنگ تایلند، چین، مالزی، جهان اسلام و حتی اروپا و هند. علاوه بر این، عنوان مذکور نشان می‌دهد که چگونه پوکت در روزگار مدرن سرچشمه خلاقیت‌های نوین آشپزی است که همگی از فرهنگ‌های گوناگون و آغوش بازش در برابر تغییر و تنوع نشئت می‌گیرند. شهر اغذیه نه‌تنها خوراک‌هایی را که ریشه در سرتاسر کشورهای جهان دارند، عرضه می‌کند بلکه با هیجان چشیدن خوراک‌های کمیاب و امکان بی‌پایان خلاقیت‌های نوین، تجربه غذایی بی‌همتایی را رقم می‌زند.

خوراک‌های محبوب محلی پوکت عبارت‌اند از «کانوم جین پوکت» یا نودل برنج که با سبزیجات تازه متنوع، تخم‌مرغ آب‌پز، کیک ماهی و انواع ادویه سرو می‌شود و دستور طبخ آن متأثر است از آشپزی اهالی «مون»؛ «او تائو» یا همان خوراک شبیه پن‌کیک، که همان املت صدف «هوکین» است به سبک و سیاق پوکتی؛ «هوچائه» یا سالاد رنگین و ترد و نیروبخش که با بسیاری از ویژگی‌های سایر سالادهای جنوبی ترکیب شده و احتمالا ریشه‌هایش برمی‌گردد به آشپزی دوران مدرن پاکستان؛ «او آئو» که بستنی یخی سنتی جزیره است و در حقیقت نوعی «ژله آیو» (نوعی دسر چینی) و شیرینی «هوکین» که تقریبا مشابه نوع تایوانی آن است.

تمامی اینها تنها نمونه‌هایی است از ویژگی‌های پوکت و بدون شک همین‌هاست که پوکت را بدل کرده به مقصدی عالی برای جهانگردی. خبر خوش اینکه رفتن به پوکت از ایران کار آسانی است. در سال ۲۰۲۱، هنگامی که تایلند مرزهای بین‌المللی خود را پس از تعلیق دوران همه‌گیری کووید۱۹ بازگشایی کرد، پوکت اولین منطقه‌ای بود که مجاز به پذیرایی از میهمانان خارجی شد. آن دسته از مسافران بین‌المللی که در آرزوی استراحت روانی و جسمانی شایسته‌ای پس از فشارهای دوران کرونا بودند، دلشان برای این جزیره خیلی تنگ شده بود. پروازهای مستقیم و غیرمستقیمی برای ایرانیان در دسترس است تا از آن طریق به تایلند بیایند و از پوکت دیدن کنند. از این گذشته چون پوکت با «فنگ-نگا» در شمال و شرق و با «کرابی» در حوالی شرق همسایه است، مسافران می‌توانند سفرهایی دیگر نیز داشته باشند به این مناطق هم‌جوار و ضمن کشف چشم‌اندازهای خیره‌کننده از میهمان‌نوازی گرم این مناطق نیز بهره‌مند شوند. پیش‌بینی می‌شود که تایلند و پوکت در سال جاری و با توجه به اینکه کابوس کووید۱۹ را پشت سر گذاشته‌ایم، دوباره شاهد افزایش حضور جهانگردان بین‌المللی باشند. به همین دلیل بسیار امیدواریم مسافرانی از ایران برای برنامه‌های آتی سفرشان تایلند و ازجمله پوکت را برگزینند.

سفارت پادشاهی تایلند

ما را دنبال کنید در: thai_embassy_tehran

منابع:

1. Tourism Authority of Thailand
2. Thailand NOW (www.thailandnow.in.th)